

— Zakres obowiązku prowadzenia ewidencji towarowej przez producentów posiadających ilość referencyjną dla sprzedaży bezpośredniej — Dodatkowe obowiązki nałożone przez państwo członkowskie — Pytanie nie zadane przez sąd krajowy — Brak odpowiedzi ze strony Trybunału

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Komisji (EWG) nr 536/93 z dnia 9 marca 1993 r. ustalającego szczegółowe zasady stosowania opłaty dodatkowej w sektorze mleka i przetworów mlecznych należy interpretować w ten sposób, że daje on uprawnienie państwu członkowskiemu do przyjęcia, o ile jest to konieczne, regulacji nakładającej na producentów mleka mających siedzibę na jego terytorium dodatkowych obowiązków księgowych wykraczających poza zakres obowiązków wynikających z art. 7 ust. 1 lit. f) tego rozporządzenia. Przy wykonywaniu tych uprawnień państwo członkowskie zobowiązane jest przestrzegać ogólne zasady prawa wspólnotowego.
- 2) Prawo wspólnotowe nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu nakładającemu na producentów mleka obowiązek prowadzenia ewidencji ilości wyprodukowanego masła i sposobu jego wykorzystania, nawet jeżeli zostało ono zniszczone lub przerobione na paszę, jeżeli w danym państwie członkowskim prowadzenie na podstawie samych przepisów wspólnotowych skutecznej kontroli prawidłowości rozliczeń sprzedaży bezpośredniej sporządzanych przez producentów okaże się utrudnione.

(¹) Dz.U. C 31 z 5.2.2005

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 września 2006 r. (wniosek Cour administrative — Luksemburg o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Graham J. Wilson przeciwko Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg

(Sprawa C-506/04) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Dyrektywa 98/5/WE — Stałe wykonywanie zawodu adwokata w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym uzyskano uprawnienia — Warunki rejestracji we właściwych organach przyjmującego państwa członkowskiego — Uprzednia kontrola znajomości języków używanych w przyjmującym państwie członkowskim — Droga sądowa na podstawie prawa krajowego)

(2006/C 281/17)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour administrative

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Graham J. Wilson

Strona pozwana: Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour administrative (Luksemburg) — Wykładnia dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 77, str. 36) — Obowiązek ustanowienia drogi sądowej na podstawie prawa krajowego na decyzję o odmowie wpisu na listę adwokatów w charakterze adwokata wykonującego działalność pod tytułem uzyskanym w kraju pochodzenia — Odwołanie do rady dyscyplinarnej i administracyjnej izby — Ustawodawstwo krajowe uzależniające wpis od egzaminu ustnego mającego na celu zbadanie znajomości języków urzędowych przyjmującego państwa członkowskiego

Sentencja

- 1) Artykuł 9 dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu procedury odwoławczej, w ramach której od decyzji o odmowie rejestracji, o której mowa w art. 3 tej dyrektywy należy odwołać się w pierwszej instancji do organu złożonego wyłącznie z adwokatów praktykujących z użyciem tytułu zawodowego obowiązującego w przyjmującym państwie członkowskim, a w drugiej instancji do organu złożonego w większości z takich adwokatów, podczas gdy skarga kasacyjna do najwyższego sądu tego państwa pozwala jedynie na kontrolę co do okoliczności prawnych, a nie faktycznych.
- 2) Artykuł 3 dyrektywy 98/5 należy interpretować w ten sposób, że rejestracji adwokata we właściwych organach innego państwa członkowskiego, niż państwo, w którym uzyskał on uprawnienia, w celu umożliwienia mu wykonywania zawodu z użyciem tytułu zawodowego uzyskanego w kraju pochodzenia nie można uzależniać od uprzedniej kontroli jego znajomości języków używanych w przyjmującym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 31 z 05.02.2005